

Pizza Movies

Direcció: Carlo Padial **Guió:** Carlo Padial, Desirée de Fez, Carlos de Diego **País:** Espanya
Durada: 87 min **Any:** 2026 **Gènere:** Comèdia **Interpretació:** Berto Romero, Judit Martín
Joaquín Reyes, Bruna Cusí **Música:** Javier Rodero **Fotografia:** Patricio Vial **Distribuïdora:**
A Contracorriente **Estrena a Espanya:** 15/05/2026
Apta per a tots els públics
Versió original en espanyol

SINOPSI

Una periodista cultural i crítica de cinema en crisi convenç el seu marit de deixar-ho tot i muntar un negoci, però no un qualsevol: una pizzeria amb temàtica de cinema. (FilmAffinity)

SOBRE LA PEL·LÍCULA

Carlo Padial ('Pizza Movies'): "Els còmics són com músics i jo només em dedico a afinar-los"

La seva nova pel·lícula, protagonitzada per Judit Martín i Berto Romero, competeix per la Biznaga d'Or en el 29 Festival de Màlaga mirant-se en l'humor i el 'mumblecore'

Una crítica cultural, farta de la precarietat del sector, decideix obrir una pizzeria. Sense agradar-li la pizza i sense tenir gens d'experiència en la restauració. Amb aquesta premissa, escalada fins al ridícul i l'absurditat, el director **Carlo Padial** posa en marxa el dispositiu del seu cinquè llargmetratge, una **Pizza Movies** que es presenta aquests dies a concurs al 29 Festival de Màlaga. Protagonitzada per **Berto Romero** i **Judit Martín**, i escrita pel mateix Padial, juntament amb **Desirée de Fez** i **Carlos de Diego**, la pel·lícula s'entén com un exercici d'autoficció paròdica en el qual, des d'una situació real i personal, el realitzador dibuixa, a pura riallada, una pantomima. "En essència, és una comèdia romàntica (...). La comèdia és la il·lustració de la fantasia [de Desirée]. Per sota d'aquesta fantasia, serveix com a faula molt bonica sobre el moment que estem vivint com a generació", ens va explicar Padial, acompanyat de la seva parella de protagonistes i al seu pas pel set de Kinótico en el certamen andalús, patrocinat per Repsol.

"No calia fer un retrat, se'm va dir per activa i per passiva. No calia fer una imitació ni molt menys. Em vaig agarrar a alguna cosa, a l'intangible i a l'essència de Desi [de Fez], que és el que em venia bé a mi i el que tinc en comú amb ella. **Ella té una manera de ser molt hipnòtica**, i em vaig agarrar a aquest concepte que és superabstracte però em va servir", va explicar Martín, històrica còmica de l'elenc del programa de sàtira política *Polònia* i aquí *alter ego* de la guionista. Al seu costat, el també còmic Berto Romero va aprofundir en el seu retrat del Padial ficcionat: "Els conec molt a tots dos. Ja he treballat amb Carlo [Padial] en molts projectes i és víric. **Hi ha una certa classe de còmics que són vírics, i que acabes imitant-los sense voler**. Li passa als grans. Al mateix Noguera. Carlo et va parlant, molt baixet, i et sents com una cobra. Ell et va tocant la flauta. No l'imites i, de fet, intentar seguir sent tu mateix", va fer broma l'actor, que ja va treballar a les ordres del director a *Algo muy gordo* (2017).

Preguntats sobre els processos, en una pel·lícula que va des del costumisme fins al paroxisme, els intèrprets van parlar del procés semblant a la hipnosi en què els va submergir el director. "Fèiem assajos d'àudio, ningú no ho entenia. Ens gravava. (...) Fa un temps que he tornat, però **quan estava rodant amb Carlo pensava constantment que mai més podria rodar de la manera tradicional**. M'ha incapacitat per rodar d'una altra manera", va apuntar Romero, abans de seguir. "Entres en aquest estrany joc i creativament és increïble (...). Som tan inconscients i estem tan acostumats a aquest maltractament artístic, a obeir... i a la primera va néixer el ritme. Ella i jo ens vam començar a comunicar, no ens interrompiem i ens donàvem temps", va confessar.

Aquests temps, aquest ritme, és en realitat música per al realitzador de *Doctor Portuondo*. "Ja és una obsessió meua. Tot és música. I els còmics ho saben millor que ningú, són músics. **Jo només em dedico a afinar això fins que sona bé**. De vegades passa que algú ve de noves i no està tocant la mateixa música que els altres, i això és l'únic que m'atreveixo a tocar. Ells em coneixen tan bé, coneixien tan bé el projecte i són tan ràpids que va ser increïblement fàcil. A algun o altre actor li costava més temps, però ells van agafar la música i la pel·lícula se'n beneficia. Quan la veus, flueix de manera increïble. **Les bromes estan perfectament col·locades i és el que més em meravella**. El repte en muntatge passava per no fer malbé la música", va completar Padial.

Matías G. Rebolledo - kinotico.es - 12-3-2026